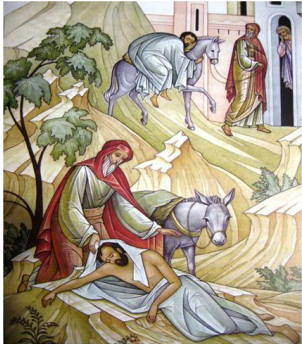

SAMARINEANUL MILOSTIV

Creștinul de astăzi poate vedea imaginea unui om căzut în mâinile unor tâlhari rămas aproape în nesimțire pe drumul ce leagă Ierusalimul de Ierihon. Pe rând trec pe acel drum un preot al legii vechi și un levit, însă aceștia sunt nepăsători. În cele din urmă trece și un samaritan care îl ia, și-l duce la o casă de oaspeți făcând acolo tot ceea ce se putea pentru ca omul acela să își revină. În omul căzut pe cale se ascunde orice om aflat în suferință și în nevoie. Calea este viața aceasta începând cu nașterea și terminând cu moartea. Tâlharii sunt oamenii răi pe de o parte, iar pe cealaltă pot fi diavolii. În persoana samaritanului se regăsește Iisus Hristos dar și fiecare om care ia chipul lui Iisus, devenind împlinitor în faptă și în cuvânt al poruncilor dumnezeiești. În această viață omul se confruntă cu multe ispite și încercări și de aceea este nevoie de cineva care să-l ajute să le treacă. Pe undeva el

este ajutat de Dumnezeu atunci când crede că nu mai are cine să-l ajute, de obicei când este la limita dintre nădejde și deznădejde, dar și de oameni care înțeleg că el este cu adevărat semenul lor. Dacă cineva ar vrea să fie și el ajutat cândva, ar fi bine ca și el să ajute și să fie el mai întâi un samaritan.

Darul de a ajuta pe aproapele pornește din dragoste și se numește milostenie. Milostenia presupune faptă îmbinată cu dragoste. Sfânta Scriptură ne arată că împlinirea milei trebuie făcută în dragoste: „Credința fără fapte moartă este” (Iacov, 2, 14-16). Ajutorul acordat semenului este cea mai înaltă filozofie a credinței. Ce folos are omul dacă are o credință seacă, teoretică cu prea multă știință dar dacă îi lipsește fapta?! Pilda samaritanului milostiv este mereu actuală și ușor de înțeles pentru cei de astăzi. Omul înțelege din ce în ce mai greu, și poate nici nu dorește, cine este cu adevărat aproapele său. Din ce cauză? Din lipsa credinței. Din ce în ce mai puțin se găsesc cei care au o credință lucrătoare, o credință practică. De aceea parcă lipsesc „adevărații samaritaneni” pentru că această credință înțeleasă de ei este una seacă lipsită de dragoste și de faptă. Este poate un mit sau o poveste. Și atunci în care din aceste personaje ne putem regăsi? În levit sau în preot?! Sau în cel mai fericit caz în samaritan. Dacă credem că ne regăsim în acesta din urmă trebuie să căutăm în noi înșine și să vedem dacă nu cumva ne lipsesc dragostea de Dumnezeu și de aproapele, mila și credința vie din care izvorăsc celelalte două. Dacă cumva ne lipsesc una sau două din aceste virtuți să ni le însușim ca să fim desăvârșiți. „Dacă vezi un sărac, nu îndemna pe altul să-l miluiască, că e ca și cum ai găsi un bulgăre de aur și ai zice altuia: Ia-l tu”. Sf. Ioan Gură de Aur

POST ȘI MILOSTENIE

Postul Nașterii Domnului este, în primul rând, o pregătire, o sfințire a gândurilor, a simțirilor, a trupului și a sufletului nostru prin pocăință, prin Spovedanie și Împărtășanie, prin citirea mai deasă a Sfintei Scripturi și a scrierilor sfinților și printr-o atenție spirituală deosebită ca să devenim „biserica sfințită” în sufletele și în trupurile noastre. În această perioadă a postului înțelegem că, pe lângă pregătirea noastră duhovnicească interioară, trebuie să facem și milostenie, dăruind altora, ca semn al iubirii noastre frățești, daruri spirituale și daruri materiale, după putință, iar dacă nu avem niciun dar material, măcar să oferim un cuvânt bun, o mână de ajutor, o încurajare unui om sărac, singur și deznădăjduit, întristat sau îndoliat. Această milostenie sau această dăruire către alții este pregătirea noastră pentru a primi pe Cel ce este Marele Dar, pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos, dăruit de Dumnezeu Tatăl „pentru noi, oamenii, și pentru a noastră mântuire”. Postul se unește cu rugăciunea și cu Sfânta Împărtășanie mai deasă, pentru sfințirea noastră, dar și cu milostenia, ca semn al prezenței iubirii milostive a lui Hristos în noi. Când primim un dar material, ni se umple mâna, dar când dăruim cu bucurie și smerenie, ni se umple inima de prezența lui Dumnezeu Cel milostiv în noi. Putem înțelege astfel, această perioadă de post, nu ca pe o perioadă de opreliști sau de restricții, ci ca timp de sporire în evlavie și dărnicie! Păcatul lăcomiei ne face robi, dar rugăciunea unită cu milostenia ne face liberi. Când ne rugăm, ne unim cu Dumnezeu Cel necuprins și netrecător, primind în suflet pace și bucurie. Însă când folosim pătimiș lucrurile materiale, ne unim cu realități limitate și trecătoare, care limitează dorința spirituală a sufletului uman după iubire infinită și eternă. Postul adevărat este prilej de libertate duhovnicească: libertatea de a-L iubi pe Dumnezeu mai mult prin rugăciune și libertatea de a-i iubi pe semenii noștri mai mult prin fapte bune. În mâna întinsă a aproapelui trebuie să vedem mereu mâna veșnic întinsă a lui Hristos către noi. Mâna săracului care cere se întâlnește cu mâna lui Hristos din noi care oferă. Să arătăm și noi, în vremea Postului Nașterii Domnului, multă rugăciune și grijă pentru cei bolnavi, precum și milostenie față de toți cei neajutorați, având încredințarea, după cum ne învață Sfântul Apostol Pavel, că: „Slujirea acestui dar nu numai că împlinește lipsurile sfinților, ci prisosește prin multe mulțumiri în fața lui Dumnezeu” (2 Corinteni 9, 12). Postul ne deschide oportunitatea de a ne hrăni și mai mult sufletul, de a ne hrăni o parte a ființei noastre. Nu putem parcurge Postul Crăciunului fără să ne raportăm la Mântuitorul nostru Iisus Hristos, finalitatea vieții noastre spirituale. Așa cum dreptii Vechiului Testament și-au trăit zilele în așteptarea făgăduinței lui Dumnezeu, la fel și noi în acest post, nu facem altceva decât să închipuim starea omenirii de pregătire pentru primirea mântuirii, adică starea normală a fiecărui om, a fiecărui creștin, plin de har mântuitor.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Ce este Sfânta Taină a Pocăinței (a Spovedaniei)?

Răspuns: Pocăința este Sfânta Taină prin care ne sunt iertate păcatele, dacă le mărturisim, și prin care dobândim împăcare cu Dumnezeu.

Întrebare: Ce păcate sunt iertate prin aceasta Sfântă Taină și ce păcate nu sunt iertate?

Răspuns: Ne sunt iertate toate păcatele pe care le-am săvârșit după Botez, pe care le-am mărturisit preotului și pentru care ne-am pocăit. Totuși, păcatul strămoșesc nu poate fi iertat numai prin pocăință, fără Botez. De asemenea, unele păcate de moarte nu pot fi iertate „nici în veacul acesta, nici în cel ce va să fie” după cuvintele lui Hristos (Matei 12, 32).

Întrebare: Ce este de trebuință pentru această Sfântă Taină?

Răspuns: Mărturisirea păcatelor înaintea preotului, după care preotul citește rugăciunile și în numele Sfintei Treimi, dă dezlegare persoanei care se pocăiește.

Întrebare: Cum putem ști că păcatele persoanei care se pocăiește sunt iertate?

Răspuns: Știm aceasta din Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție. Hristos a iertat păcatele celor ce s-au pocăit, la fel au făcut și apostolii. Din Sfânta Tradiție cunoaștem multe exemple de păcătoși, care s-au pocăit pentru păcatele lor, și-au îndreptat viața și au devenit sfinți.

Întrebare: Cine a dat episcopilor și preoților puterea de a ierta păcatele?

Răspuns: Însuși Domnul Iisus Hristos, care le-a spus apostolilor: „Luați Duh Sfânt! Cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate și cărora le veți ține, vor fi ținute” (Ioan 20, 22-23).

Întrebare: Dacă cineva care a greșit a primit iertare din partea persoanei față de care a greșit, mai este nevoie atunci ca acesta să meargă la preot pentru a se spovedi?

Răspuns: Este recomandabil să ne spovedim, căci fiecare păcat pe care l-am săvârșit înaintea oamenilor, l-am săvârșit și înaintea lui Dumnezeu. Nu există păcat care să nu atingă și pe Dumnezeu. De aceea este nevoie să mergem întotdeauna la preotul lui Dumnezeu pentru spovedanie și iertare.

Întrebare: Cu ce dispoziție sufletească trebuie să mergem la preot pentru mărturisire?

Răspuns: Cu pocăință sinceră și inimă înfrântă, având simțământul iertării tuturor celor care ne-au greșit și cu hotărârea să dăm ascultare preotului căruia ne spovedim, în cazul în care ne dă canon.

Întrebare: Ce fel de canon (epitimie) ne poate da preotul?

Răspuns: Epitimiile pot fi diferite, după gravitatea păcatelor noastre, de pildă: să postim, să ne rugăm, să despăgubim pe acela pe care l-am păgubit, să facem fapte de milostenie sau chiar să fim opriți de la primirea Sfintei Taine a Împărtășaniei pentru o anumită vreme.

Întrebare: Cât de des trebuie să ne spovedim?

Răspuns: Cu cât mai des, cu atât mai bine. Trebuie să ne mărturisim păcatele înainte de a primi Sfânta Taină a Împărtășaniei. Este absolut necesar să ne spovedim la vreme de boală. Pentru aceea trebuie să fim pregătiți, să ne alăturăm familiei cerești a lui Dumnezeu, ca fii ai lui Dumnezeu plini de pocăință, dezlegați de păcate și binecuvântați. (va urma)

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 13 noiembrie	17:00	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Vineri 15 noiembrie	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 9 noiembrie	07:00	Sfânta Liturghie și pomenire
	17:00	Vecernie
Duminică 17 noiembrie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	10:45	Program de bibliotecă

Pedeapsa

Un tânăr voia să se căsătorească, dar viitoarea soție i-a spus: „Nu vin după tine dacă nu mă scapi de tatăl tău. Fă-l să plece. Nu pot trăi cu tatăl tău într-o casă”. Tânărul o iubea. S-a dus la tatăl său și i-a spus: „Tată, trebuie să-mi trăiesc și eu viața pe pământ și iată, viitoarea mea soție nu vrea să trăiască într-o casă cu tine. Îmi cere să te scot din casă, să te fac să pleci. Ce să fac? Sfătuiește-mă. Trebuie să pleci. Dar cum s-o fac? Te iubesc și pe tine”. Tatăl l-a înțeles pe loc și i-a zis: „Voi pleca eu singur, dar am o rugămintă către tine” – „Care?” - a întrebat fiul. „Nu cine știe ce, i-a spus tatăl. Să mă conduci până în vârful dealului, după ce vom ieși din sat, până la un anume copac, pe care ți-l voi arăta eu”. Tânărul i s-a părut prea ușoară rugămintea tatălui. Și-a luat bătrânul cele de trebuință și au plecat. Ajunși la copacul cu pricina, tânărul a vrut să știe: „De ce ai vrut să te aduc până aici, tată?” Bătrânul i-a răspuns: „Pentru că tot până la copacul acesta l-am condus și eu pe tatăl meu, într-o împrejurare asemănătoare. Ceea ce faci tu acum nu e decât fapta mea întoarsă către mine. De aceea am și acceptat așa de ușor să plec!” Auzind acestea, tânărul și-a revenit întru ale sale, și s-a întors cu tatăl sau înapoi la casa lor. Așa s-a sfârșit lanțul ispășirilor.

Leneșul

Un mare industriaș, când a împlinit vârsta de 80 de ani, și-a permis, în sfârșit, să plece în concediu într-un loc cu soare, verdeată și liniște. Într-o zi, plimbându-se pe o pajiște, a văzut un tânăr, tolănit în iarbă, dormind. Îl trezește brusc, și-i zice: „Nu ti-e rușine, să dormi în timp ce lumea cinstită muncește? Dacă îmi promiți că muncești, sunt dispus să te angajez la mine în fabrică. Mai mult, văd că ai doi ochi inteligenți și două brațe vânjoase; sunt dispus să fac ceva mai mult pentru tine. Te trimit la școală, să studiezi. Și dacă te arăți vrednic, cum n-am copii, aș putea să te înfiez și să te las moștenitor”. „Și apoi?”, întrebă băiatul, abia ridicând capul din iarbă. „Cum? Chiar nu înțelegi? Ți promit bogăția, dacă vei ști să o câștigi, cu sudoarea frunții tale și a minții”. „Și apoi, după ce o voi fi câștigat, ce am de făcut?”, mai întrebă tânărul. „După aceea, vei face ce fac eu”. „Adică?”. „Adică vei putea să-ți iei, ca și mine, un concediu și să vii să te odihnești în mijlocul frumuseților naturii”. „Păi, eu ce fac acum? Nu mă odihnesc? E nevoie de atâta osteneală că să pot face ceea ce fac deja?”, zice băiatul lăsând să-i cadă din nou capul în iarbă. Amin.

Rugăciunea are două aripi: iertarea și mila. Să ierți celui ce ți-a greșit și să dai celui ce-ți cere. Dumnezeu face minuni când cineva participă cu inima sa la durerea celui alt.

✠ ✠ ✠ Misiunea noastră pe pământ este să trăim o viață sfântă în mijlocul atâtor lucruri la care trebuie să renunțăm. ✠ ✠ ✠

📖 La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți, știri. 📖